

ตำบลคลองโคน

กับการประชุมหารือและค้นข้อมูล ความหลากหลายทางชีวภาพ ในท้องถิ่น

ร่วมขับเคลื่อนการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น

คำนำ

ตำบลคลองโคน เป็น ๑ ใน ๔ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ตอนหอยหลอด และเป็นหนึ่งในพื้นที่เป้าหมายหลักในการดำเนินงานโครงการพัฒนาวิถีการใช้ดัชนีวัดความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity Health Index-BHI) เพื่อการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาจังหวัด ในพื้นที่ SLBT ในการศึกษาอย่างมีส่วนร่วมได้การนำเอาประเด็นความหลากหลายทางชีวภาพสอดแทรกเข้าสู่ภารกิจขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารงานจัดการพื้นที่ ตลอดจนสามารถใช้เป็นข้อมูลในการสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจเพื่อให้เกิดความตระหนักในภาคส่วนต่างๆ ในการร่วมบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศต่อไป

ด้วยความร่วมมือจากสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน) สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ และการสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก ได้มอบหมายให้สถาบันสิ่งแวดล้อมไทยดำเนินการศึกษาด้วยความร่วมมือจากชุมชนท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และภาคีที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ซึ่งเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๖๐ จนถึงสิ้นสุดเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ การดำเนินงานโครงการฯ

ในช่วงปลายปี ๒๕๖๐ ได้ดำเนินการศึกษาและสำรวจข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น และจัดประชุมหารือและคืนข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพจากการสำรวจต่อผู้บริหารท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ และผู้นำชุมชนได้รับทราบ ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ในระยะต่อไป พร้อมนี้ได้จัดทำรายงานสรุปสาระสำคัญจากการจัดประชุมดังกล่าว อันประกอบด้วย ข้อมูลการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ และข้อคิดเห็นจากการแลกเปลี่ยนของผู้เข้าร่วมมาเพื่อเป็นข้อมูลได้รับทราบและพิจารณาใช้ประโยชน์ตามเหมาะสม ทั้งนี้ สถาบันฯ ยินดีรับฟังข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินงานในระยะต่อไป

๑. การประชุมหารือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และกลุ่มอาชีพต่างๆ ในพื้นที่

ตำบลคลองโคน กำหนดการจัดประชุมหารือข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น ขึ้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน ซึ่งประชุมร่วมกับผู้บริหาร ผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่

โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อนำเสนอข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่และร่วมกันพิจารณาดัชนีชี้วัดความหลากหลายทางชีวภาพที่จำเป็นในแต่ละพื้นที่ พร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพและนำมากำหนดกระบวนการสอดแทรกเข้าสู่ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในการบริหารงาน การวางแผนพัฒนา และระบบงบประมาณเพื่อสร้างความยั่งยืนของการจัดการทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพในระดับท้องถิ่น ซึ่งมีรูปแบบการประชุมหารือแบบมีส่วนร่วม เน้นการแนะนำรายละเอียดการดำเนินงาน รวมทั้งสร้างการเรียนรู้ความเข้าใจด้านความหลากหลายทางชีวภาพ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมในมุมมองต่างๆ

กิจกรรมประกอบด้วย

- การนำเสนอข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น
- การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์และภัยคุกคามที่มีผลต่อความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่
- ร่วมกันพิจารณาดัชนีชี้วัดความหลากหลายทางชีวภาพที่จำเป็นในแต่ละพื้นที่ พร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญของข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ
- แนวทางการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพเข้าสู่ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เพื่อสร้างความยั่งยืนของการจัดการทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพในระดับท้องถิ่น

ผู้เข้าร่วมการประชุมหารือ ประกอบด้วย ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล/สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ รวมทั้งหน่วยงานภาคีความร่วมมือที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน) และเจ้าหน้าที่สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุม ๒๓ คน แบ่งเป็นชาย ๑๖ คน หญิง ๗ คน

การจัดประชุมมีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ การแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวทางการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ พร้อมประมวลภาพการประชุมฯ ดังรายละเอียดในลำดับต่อไป

- เปิดประชุมและกล่าวต้อนรับ

นายราชัย ชลสินธุ์สงครามชัย ผู้จัดการโครงการ SLBT สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน) หรือ BEDO ได้กล่าวขอบคุณทุกภาคส่วนที่มาร่วมประชุมและช่วยกันหาหรือข้อมูลและร่างกรอบการพัฒนา ดัชนีชี้วัดความหลากหลายทางชีวภาพของท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในระยะต่อไป

การจัดประชุมในวันนี้เป็นส่วนหนึ่งภายใต้การดำเนินงานโครงการ SLBT หรือโครงการต้นแบบการเสริมสร้างศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ

อย่างยั่งยืนในภูมิภาคประเทศไทย ซึ่งการให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา ทำให้ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพดีขึ้น พัฒนาไปสู่การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

- ข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่

ดร.จุฑามาศ สุนทรปฎิภาค ผู้เชี่ยวชาญด้านความหลากหลายทางชีวภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรี ได้นำเสนอข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพพื้นที่ตำบลคลองโคน จากการสำรวจที่ปากคลอง โคน ๕ สถานี แพรกธง ๔ สถานี แพรกทะเล ๔ สถานี คลองช่อง ๔ สถานี และคลองช้าง ๔ สถานี รวมจำนวน ๒๑ สถานี โดยกำหนดประเด็นการสำรวจออกเป็น ๓ ประการ คือ (๑) การสำรวจพันธุ์พืช (๒) การสำรวจสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดใหญ่ในน้ำ และ (๓) การประเมินระดับการรบกวนจากกิจกรรมของมนุษย์

การสำรวจพันธุ์พืชพบว่าพืชเด่นในพื้นที่ ได้แก่ แสมขาวพบมากที่สุด รองลงมาเป็นโกงกางใบเล็ก ตะบูนดำ โกงกางใบใหญ่ ตะบูนขาว และแสมดำ ตามลำดับ โดยรากของพืชในป่าชายเลนมีความสัมพันธ์กับระดับน้ำและคุณลักษณะของดินเลน ดังนี้

- แสมขาว ขึ้นบริเวณเลนอ่อน เลนงอกใหม่ ริมฝั่งทะเล
- โกงกางใบใหญ่ โกงกางใบเล็ก ขึ้นบริเวณเลนอ่อนค่อนข้างลึก มีน้ำทะเลท่วมถึงสม่ำเสมอ
- แสมทะเล ขึ้นบริเวณเลนทราย
- ตะบูนขาว ตะบูนดำ ขึ้นบริเวณเลนแข็ง น้ำทะเลท่วมถึงเป็นครั้งคราว

ทั้งนี้ การเกิดป่าชายเลนพบว่าแสมขาวเป็นพันธุ์ไม้เบิกนำมีรากเป็นร่างแหช่วยดักตะกอนดิน ทำให้เกิดการสะสมของดินเลน เมื่อเลนลึกมากพอโกงกางก็จะเจริญเติบโตได้ดี

การเก็บและจำแนกตัวอย่างสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดใหญ่ในน้ำ พบ ๑๙ กลุ่ม จำนวน ๔๗๐ ตัว โดยพบหอยฝาเดียวมากที่สุด รองลงมาเป็นปู ไส้เดือนทะเล หนอนทะเล ไอโซพอด หอยสองฝา ไส้เดือนทะเลเลนกุง แม่เพรียง หนอนตัวแบน แอมฟิพอด กุ้งติดชั้น แมลงเห็บ หนอนตัวกลม และแมงกะพรุน ตามลำดับ ความชุกชุมของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดใหญ่ในน้ำแบ่งตามพฤติกรรมการอยู่อาศัยและการหากิน โดยการอยู่อาศัยแบ่งเป็นกลุ่มชุดอยู่อาศัยและหาอาหารร้อยละ ๓๘ กลุ่มคลานหากินตามพื้นท้องน้ำร้อยละ ๓๖ กลุ่มดำรงชีวิตทั้งบนบกและในน้ำร้อยละ ๒๔ กลุ่มว่ายน้ำร้อยละ ๑ กลุ่มปีนป่ายตามพืชน้ำหรือวัตถุใล้น้ำร้อยละ ๑ ส่วนการหากินแบ่งเป็นกลุ่มแทะเล็มสาหร่ายร้อยละ ๓๒ กลุ่มเก็บกินอินทรีย์สารขนาดเล็กร้อยละ ๓๒ กลุ่มกินทั้งพืชและสัตว์ร้อยละ ๒๕ กลุ่มกรองกินอินทรีย์สารขนาดเล็กร้อยละ ๕ กลุ่มย่อยสลายซากสิ่งมีชีวิตให้เป็นอินทรีย์สารขนาดเล็กร้อยละ ๔ กลุ่มผู้ล่าร้อยละ ๒

จากการสำรวจพืชและสัตว์แสดงให้เห็นศักยภาพที่สำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ได้ ดังนี้

- แสมขาวและโกงกาง เป็นพืชที่มีความสำคัญด้วยเปรียบเสมือนปราการธรรมชาติช่วยป้องกันการพังทลายของชายฝั่ง และช่วยในการฟื้นฟูป่าชายเลน นอกจากนี้แสมขาวยังเป็นพันธุ์ไม้เบิกนำ ทำให้เกิดการสะสมของดินเลน เมื่อเลนลึกพอโกงกางจึงสามารถเจริญเติบโตได้
- ปูแสม เป็นสัตว์ที่บ่งบอกความอุดมสมบูรณ์ของป่าชายเลน
- กุ้งติดชั้น (กุ้งกะเตาะ) เป็นสัตว์ที่บ่งบอกความอุดมสมบูรณ์ของป่าชายเลน มักถูกจับมาทำเหยื่อตกปลาหรือเลี้ยงเป็นสัตว์สวยงาม ดำรงชีวิตแบบพึ่งพาอาศัยกับปลา
- เคย เป็นสัตว์ที่บ่งบอกความอุดมสมบูรณ์ของป่าชายเลน อาศัยตามรากไม้โกงกาง แสม ลำพู และมีคุณค่าเชิงนิเวศ โดยเป็นอาหารของสัตว์ทะเล เช่น วาฬ และมีคุณค่าเชิงเศรษฐกิจ โดยเป็นอาหารของมนุษย์
- ไส้เดือนทะเล เป็นสัตว์ที่บ่งบอกคุณภาพน้ำทะเลและการสะสมของตะกอนเลน
- ไส้เดือนทะเลเลนกุง พบทั่วไปในเขตน้ำขึ้นน้ำลงทั่วโลก พบ ๙ ตัว บริเวณหาดเลนปากคลองโคก มีหนวด (modified tentacle) ใช้กรองอาหารกินและมีรายงานว่าในประเทศสิงคโปร์พบภัยคุกคามจากการเก็บไปขาย เพื่อประดับตู้ปลา
- หอยสองฝา เป็นสัตว์ที่บ่งบอกภาวะมลพิษในน้ำและความสมบูรณ์ของหาดเลนและมีคุณค่าเชิงเศรษฐกิจ

การประเมินระดับการรบกวนจากกิจกรรมของมนุษย์ของตำบลคลองโคนแต่ละจุด พบว่า

- ปัจจัยที่ ๑ การรบกวนบริเวณพื้นที่แนวกันชน อยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ในแนวกันชนไม่ถูกรบกวน แต่ยังได้รับผลกระทบจากการเข้าใช้ประโยชน์พื้นที่ของมนุษย์
- ปัจจัยที่ ๒ การรบกวนบริเวณพื้นที่ศึกษา อยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากได้รับอิทธิพลบางส่วนจากการเข้าใช้พื้นที่ของมนุษย์ แต่พื้นที่ส่วนใหญ่ไม่ถูกรบกวน
- ปัจจัยที่ ๓ การเปลี่ยนแปลงถิ่นอาศัยบริเวณพื้นที่ศึกษา อยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงน้อย หรือจากการเปลี่ยนแปลงที่ผ่านมาไม่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ในปัจจุบัน
- ปัจจัยที่ ๔ การเปลี่ยนแปลงทางอุทกวิทยา อยู่ในเกณฑ์ดีมาก เนื่องจากไม่พบการรบกวนที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอุทกวิทยาตามธรรมชาติ
- ปัจจัยที่ ๕ มลพิษทางเคมี พบว่าน้ำตัวอย่างมีค่าออกซิเจนละลายเท่ากับ ๓.๕๔ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งน้อยกว่าค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลของกรมควบคุมมลพิษ โดยน้ำปกติควรมีค่าออกซิเจนไม่น้อยกว่า ๔ มิลลิกรัมต่อลิตร การมีออกซิเจนละลายในน้ำน้อยกว่าปกติ แสดงว่าน้ำเริ่มเน่าเสียส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ ส่วนค่าอุณหภูมิ การนำไฟฟ้า ความเค็ม ความเป็นกรดต่าง ฟอสเฟต ไนเตรต อยู่ในระดับปกติ

ทั้งนี้ ระดับการรบกวนจากกิจกรรมของมนุษย์รวมทั้ง ๕ ปัจจัย ของตำบลคลองโคนยังอยู่ในระดับดี และสามารถหาความสัมพันธ์ได้ว่ามีระดับการรบกวนจากกิจกรรมของมนุษย์มากขึ้น ทำให้จำนวนตัวและจำนวนกลุ่มของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดใหญ่ในน้ำลดลง ดังนั้นแสดงให้เห็นว่าพื้นที่จะมีความหลากหลายทางชีวภาพลดลง เมื่อความหลากหลายของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดใหญ่ในน้ำลดลง และส่งผลกระทบทำให้ความหลากหลายของนกลดลงเช่นกัน

- การแลกเปลี่ยนข้อมูลดัชนีชี้วัดความหลากหลายทางชีวภาพที่จำเป็นของพื้นที่และสถานการณ์สำคัญในพื้นที่

ผู้เข้าร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็นจากข้อมูลการสำรวจข้างต้นถึงดัชนีชี้วัดความหลากหลายทางชีวภาพที่จำเป็นในพื้นที่ สรุปได้ดังนี้

- สภาพคั้งมีการสะสมของเสีย น้ำเสีย ดินเสีย ร่องน้ำเปลี่ยน อุณหภูมิน้ำและอากาศสูงขึ้น ทิศทางน้ำ ลมเปลี่ยนทิศทางส่งผลต่อตะกอนเลนสะสม เกิดการสะสมของตะกอนดิน บริเวณปากอ่าว โดยตะกอนดินมาจากของเสียและน้ำเสียบริเวณต้นน้ำที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มหมู เมื่อฝนตกผู้ประกอบการถือโอกาสปล่อยของเสียและน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ ทำให้พื้นที่ปลายน้ำได้รับผลกระทบอย่างมาก ปัจจุบันตะกอนดินสูงมากขึ้นและกีดขวางทิศทางการไหลของน้ำ ทำให้น้ำเปลี่ยนทิศทางการไหล ส่งผลเสียต่อสมดุลของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพของท้องถิ่น
- สัตว์ทะเลเกือบทุกชนิดลดลงแบบผิดปกติ เนื่องจากทรัพยากรป่าชายเลนถูกคุกคามอย่างมาก จึงเห็นสมควรศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
- ปัญหาหอยแครงตามธรรมชาติมีปริมาณลดลงอย่างรวดเร็วและหอยแครงไม่เกิดตามฤดูกาล ซึ่งหอยแครงเป็นสัตว์เศรษฐกิจสำคัญของตำบล จึงต้องรีบแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน
- ควรมีการศึกษาและวางแผนให้ดีกว่าก่อนปลูกป่าชายเลน เพราะปัจจุบันมีการปลูกป่าชายเลนมากเกินไป เกิดการกีดขวางทิศทางการไหลของน้ำ ทำให้น้ำไหลวนในพื้นที่และเกิดปัญหาน้ำเสียสะสมตามมา ส่งผลให้หอยที่เลี้ยงรวมทั้งสัตว์น้ำต่างๆ ตาย เพราะอยู่ในระบบนิเวศที่ไม่เหมาะสม

นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมกันสะท้อนข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพเพิ่มเติมที่สามารถพบในอดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงข้อมูลสถานภาพ ภัยคุกคาม ตลอดจนแนวทางการจัดการเบื้องต้น ดังแสดงในตาราง

ตารางแสดงข้อมูลดัชนีชี้วัดความหลากหลายทางชีวภาพของท้องถิ่นตำบลคลองโคน

ชนิดพันธุ์	สถานภาพ	ภัยคุกคาม	การจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ
หอยแครง	ลดลงมาก	- น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมและฟาร์มสุกร - คนทิ้งขยะลงแหล่งน้ำ - สภาพแวดล้อมแย่ - ประชากรเพิ่มขึ้น - หอยแครงไม่เกิดตามธรรมชาติ - การปลูกป่าชายเลนมากเกินไป บางแห่งขวางทิศทางการไหลของน้ำ ทำให้เกิดน้ำเสียสะสม - การสะสมตะกอนดินบริเวณปากอ่าว ทำให้ทิศทางการไหลของน้ำเปลี่ยน - อุณหภูมิน้ำสูงขึ้น	- ควบคุมและตรวจสอบน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมและฟาร์มสุกรก่อนปล่อยออกสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ - รณรงค์การทิ้งขยะให้เป็นทีและคัดแยกขยะในครัวเรือน - นำพันธุ์สัตว์พื้นถิ่นมาปล่อย - ควบคุมการจับสัตว์น้ำให้เหมาะสม - ขยายพันธุ์พืชพื้นถิ่นและนำมาปลูกเพื่ออนุรักษ์ให้คงอยู่ต่อไป - แก้ไขการสะสมตะกอนดินบริเวณปากอ่าวเพื่อให้ทิศทางการไหลของน้ำเป็นปกติ
หอยแมลงภู่	ลดลงมาก		
ปูดำหรือปูทะเล	ลดลงมาก		
ปูแสม	ลดลง		
หอยจู้บแจ่ง	ลดลงมาก		
หิ่งห้อย	ลดลงมาก		
ปลาตุกทะเล	ลดลงมาก		
ปลากระบอก	ลดลง		
กุ้งแชบ๊วย	ลดลง		
ปลาหมอสี	ลดลง		
กุ้งกะเปาะ	หายจากพื้นที่		
ตัวเงินตัวทอง	เพิ่มขึ้น		
ลำพู	ลดลง		
โปรง	ลดลงมาก		
ถั่วดำ/ถั่วขาว	ลดลง		
ลำแพน	ลดลงมาก		
เหงือกปลาหมอ	ลดลง		
ฝาดขาว ฝาดแดง	ลดลงมาก		
ชะคราม	ลดลง		
เคย	ลดลง		
ลิง	ลดลง		

จากตารางแสดงข้อมูลดัชนีชี้วัดความหลากหลายทางชีวภาพที่จำเป็นของพื้นที่ข้างต้น ผู้เข้าร่วมได้ร่วมกันจัดลำดับชนิดพันธุ์ที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นของพื้นที่ ซึ่งมีคุณค่าทางเศรษฐกิจและเป็นรายได้สำคัญของชาวประมงในการจับหาตามฤดูกาล แต่ปัจจุบันมีจำนวนลดลงและจับหาได้ยากมากขึ้น ได้แก่

- (๑) หอยแครง
- (๒) ปูดำหรือปูทะเล
- (๓) ปูขาวหรือปูทองเหลือง
- (๔) กุ้งแชบ๊วย

- **แนวทางการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพเข้าสู่ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)**

ผู้เข้าร่วมได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขและแนวทางการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ที่สำคัญ คือ ชยะและน้ำเสีย ถ้าร่วมกันแก้ไขปัญหเหล่านี้ จะช่วยให้พันธุ์สัตว์และพรรณพืชสามารถเจริญเติบโตได้อย่างเหมาะสม

- ควบคุมและลดกิจกรรมการปลูกป่าชายเลน ควรเป็นไปตามกลไกธรรมชาติ โดยเน้นการปลูกไม้พื้นถิ่นให้มากขึ้น
- ศึกษาการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของในพื้นที่ กรณีทรัพยากรสัตว์น้ำที่ลดลงและหายไป
- อนุรักษ์พันธุ์ไม้พื้นถิ่นหายากและส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมอย่างยั่งยืน อาทิ โปรง ซึ่งนำมาใช้ประโยชน์ในการย้อมผ้าได้
- ผลักดันการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพให้เป็นนโยบายของประเทศต่อไปและต้องมีแบบแผนการดำเนินงานที่ปฏิบัติได้จริง ซึ่งข้อมูลดัชนีชี้วัดความหลากหลายทางชีวภาพของท้องถิ่นนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป
- จัดทำแผนการดำเนินงานที่ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ทำให้ประชาชนมีรายได้ ด้วยการนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาแปรรูปให้มีมูลค่ามากขึ้น เช่น เหงือกปลาหมอ ซึ่งเป็นพืชพื้นถิ่นที่มีสรรพคุณทางยา แก้อาการคัน แก้อาการปวดหลัง และช่วยรักษาโรคผิวหนัง
- ฝักระวังและควบคุมบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนและฟาร์มก่อนปล่อยลงสู่คลองธรรมชาติ
- ผลักดันให้หน่วยงานต่างๆ เห็นความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพของท้องถิ่นในระดับนโยบายและเร่งดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น น้ำเสียและขยะ

๒. รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน/ชุมชน
๑	นายประกอบ จูเจียม	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน
๒	นายมนัส แพทย์จะเกร็ง	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน
๓	นายเจษฎา จงชาญสิทธิ์	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน
๔	น.ส.ศุภรดา บุตรธงชัย	หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน
๕	นายชิต เอี่ยมสอาด	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน หมู่ ๑
๖	นายประพันธ์ สุวรรณวร	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน หมู่ ๓
๗	นายสมภูมิ สมอแก้ว	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน หมู่ ๓
๘	นายอำนาจ สมอยู่	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน หมู่ ๔
๙	นายวิเชียร พูลสำราญ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน หมู่ ๔
๑๐	นายธนภัทร มั่นคง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน หมู่ ๕
๑๑	นายอำนวย เทียมดวงแข	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน หมู่ ๕
๑๒	นายสุจินต์ จันทร์สว่าง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน หมู่ ๗
๑๓	นายอภิชาติ แยมอยู่	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน หมู่ ๗
๑๔	นายราชัย ชลสินธุ์สงครามชัย	ผู้จัดการโครงการ SLBT สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ
๑๕	น.ส.มาลินี เดชดำรงกุล	เจ้าหน้าที่ สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ
๑๖	นายบรรหาญ บุตรสิงห์	เจ้าหน้าที่ สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ
๑๗	ดร.น้ำผึ้ง วงษ์วานิช	เจ้าหน้าที่ สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ
๑๘	น.ส.ธัญวรรณ ก.ศรีสุวรรณ	เจ้าหน้าที่ประสานงานภาคสนาม สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ
๑๙	ดร.จุฑามาศ สุนทรปฎิภาค	ผู้เชี่ยวชาญด้านความหลากหลาย มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรี
๒๐	น.ส.วิลาวรรณ น้อยภา	ผู้จัดการโครงการ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
๒๑	นายชัชสกล ธนาติลก	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่แผนงาน สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
๒๒	นายกัมพล ทิพย์รักษา	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่แผนงาน สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
๒๓	น.ส.ปัทมาภรณ์ อินสิงห์	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่แผนงาน สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย